

MINISTER
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Warszawa, 17 kwietnia 2014 r.

DOI-III-eb/BOII-3eb-772-112-731/13/14

NK: 107231/14

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej „kpa”, oraz art. 9q ust. 5 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2013 r., poz. 1594) zwanej dalej „ustawą”, po rozpatrzeniu odwołania Pani Marii Huma i Pana Andrzeja Żwawy, Pana Pawła Możdziej, Pana Jerzego Mielczarskiego, Pana Bartłomieja Stefańskiego, Pana Daniela Sztorc, Pani Marii Kruczek, Pana Darusza Maj, Pana Bogdana Dąsał, Pana Pawła Kamińskiego, Pani Anny Mokrzańskiej, od decyzji Wojewody Małopolskiego Nr 2/2013 z dnia 3 października 2013 r., znak WI-VI.747.1.2.2013.MT, o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej dla inwestycji pn.: Budowa łącznicy kolejowej Kraków Zabłocie – Kraków Krzemionki oraz przebudowa torów na linii kolejowej nr 94 Kraków Płaszów – Oświęcim w ramach przedsięwzięcia: Budowa łącznicy kolejowej P.O. Kraków Zabłocie – P.O. Kraków Krzemionki oraz przystanku osobowego Kraków Grzegorzówki wyposażonego w parking samochodowy, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności,

I. **Uchylam** w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 41, zapis:

„Zatwierdza się projekt podziału wyżej wymienionych nieruchomości (działki przeznaczone pod inwestycję położone w liniach rozgraniczających teren linii kolejowej powstałe w wyniku zatwierdzenia projektu podziału nieruchomości pod linię kolejową, oznaczono poprzez umieszczenie numeru działki ewidencyjnej w cienkiej, czarnej przerywanej ramce – stosownie do oznaczeń użytych w legendzie).

Wyżej wymienione działki przeznaczone pod linię kolejową wydzielone liniami rozgraniczającymi teren planowanej inwestycji, powstałe w wyniku zatwierdzenia niniejszą decyzją podziałów, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stała się ostateczna.”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, zapisu:

„Zatwierdza się podział wyżej wymienionych nieruchomości.

Zgodnie z art. 9s ust. 3 ustawy o transporcie kolejowym, własnością Skarbu Państwa stają się z mocy prawa, z dniem, w którym niniejsza decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanie się ostateczna, następujące nieruchomości wydzielone liniami rozgraniczającymi teren inwestycji (w nawiasie podano nr działki przed podziałem):

województwo małopolskie, powiat Miasta Kraków, jednostka ewidencyjna Podgórze, obręb 13:
223/4 (223/2), 223/6 (223/3), 225/2, 225/3, 226, 228/1 (228), 229, 230/1, 230/3, 230/4, 231, 232/1 (232), 437/6 (437/1), 437/4, 437/5, 446/17 (446/9), 446/18 (446/9), 446/10, 446/11, 446/12, 446/13, 446/14, 447/3, 447/5, 447/14, 447/16, 447/19 (447/17), 447/18, 465/7, 465/8, 465/9, 466/1, 466/2, 466/3, 544/14 (544/8), 558/4, 558/8, 558/12 (558/9), 558/13 (558/9), 559/1 (559), 560/2 (560/1), 562/7 (562/1), 562/9 (562/5), 563/1, 563/2, 564/1 (564), 568/1, 568/3, 568/4,

województwo małopolskie, powiat Miasta Kraków, jednostka ewidencyjna Podgórze, obręb 14:
28/1 (28), 175/9 (175/2), 204/1 (204), 209/3 (209/1), 261/1 (261), 265/1 (265), 279/1 (279), 281/1 (281),

województwo małopolskie, powiat Miasta Kraków, jednostka ewidencyjna Podgórze, obręb 29:

154/1, 155/2 (155/1).

Stosownie do treści art. 9s ust. 3b, PLK S.A. nabywają z mocy prawa, z dniem, w którym niniejsza decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanie się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego nieruchomości wskazanych powyżej oraz następujących nieruchomości (w nawiasie podano nr działki przed podziałem):

województwo małopolskie, powiat Miasta Kraków, jednostka ewidencyjna Podgórze, obręb 13: 446/6, 446/15, 446/16, 465/2, 465/3, 544/9, 561/5 (561/2), 561/3, 561/7 (561/4), 582/1 (582), 583/1 (583), 584/1 (584), 585/1 (585),

województwo małopolskie, powiat Miasta Kraków, jednostka ewidencyjna Podgórze, obręb 14: 27/1, 27/2, 27/4 (27/3), 36/14 (36/13), 174/6 (174/2)."

II. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

PKP Polskie Linie Kolejowe S. A., reprezentowana przez Pana Włodzimierza Żmudę, Dyrektora PKP Polskich Linii Kolejowych S.A. Centrum Realizacji Inwestycji Oddziału Południowego, oraz Pana Piotra Jendrzejczyka, Zastępcę Dyrektora PKP Polskich Linii Kolejowych S.A. Centrum Realizacji Inwestycji Oddziału Południowego, zwana dalej „*inwestorem*”, działając na podstawie art. 9o ust. 1 *ustawy*, wystąpiła do Wojewody Małopolskiego z wnioskiem z dnia 31 maja 2013 r., znak: IRO3K8-0815-POLIŚ7.1-55-30/13 (złożonym bezpośrednio w Małopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie tego samego dnia) o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej w celu realizacji inwestycji polegającej na wykonaniu połączenia łącznicą kolejową linii kolejowej nr 91 Kraków Główny – Medyka z linią kolejową nr 603 Kraków Prokocim – Kraków Bonarka, w ramach zamierzenia pod nazwą „Budowa łącznicy kolejowej Kraków Zabłocie – Kraków Krzemionki”.

W uzasadnieniu powyższego wniosku *inwestor* poinformował, iż zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 2010 r. w sprawie wykazu linii kolejowych o znaczeniu państwowym (Dz. U. Nr 164, poz. 1110), linia kolejowa nr 91 Kraków Główny – Medyka, natomiast projektowana łącznica kolejowa została uwzględniona w przedmiotowym rozporządzeniu jako część linii kolejowej nr 624 Kraków Zabłocie – Kraków Bonarka. Jednocześnie *inwestor* wniósł o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Mając na uwadze, że ww. wniosek zawierał braki formalne Wojewoda Małopolski pismem z dnia 20 czerwca 2013 r., znak: WI-VI.747.1.2.2013.MT, wezwał *inwestora* do jego uzupełnienia.

Inwestor uczynił zadość powyższemu wezwaniu przy pismach z dnia 8 lipca 2013 r., znak: IRO3K8-0815-POLIŚ7.1-55-40/13, oraz z dnia 17 lipca 2013 r., znak: IRO3K8-0815-POLIŚ7.1-55-50/13. Natomiast pismem z dnia 6 sierpnia 2013 r., znak: IRO3K8-0815-POLIŚ7.1-55-54/13, dokonał korekty wniosku.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, na podstawie art. 9o, art. 9q ust. 1, 5 i 6, art. 9s, art. 9w *ustawy* oraz art. 104, art. 107 i art. 21 § 1 pkt 1 *kpa*, Wojewoda Małopolski wydał w dniu 3 października 2013 r. decyzję Nr 2/2013, znak WI-VI.747.1.2.2013.MT, o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej dla inwestycji pn.: Budowa łącznicy kolejowej Kraków Zabłocie – Kraków Krzemionki oraz przebudowa torów na linii kolejowej nr 94 Kraków Płaszów – Oświęcim w ramach przedsięwzięcia: Budowa łącznicy kolejowej P.O. Kraków Zabłocie – P.O. Kraków Krzemionki oraz przystanku osobowego Kraków Grzegorzki wyposażonego w parking samochodowy, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Małopolskiego*”, nadając jej jednocześnie rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Małopolskiego* odwołanie do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli: Pani Maria Huma i Pan Andrzej Żwawa, Pan Paweł Moździerz, Pan Jerzy Mielczarski, Pan Bartłomiej Stefański, Pan Daniel Sztorc, Pani Maria

Kruczek, Pan Dariusz Maj, Pan Bogdan Dąsal, Pan Paweł Kamiński, Pani Anna Mokrzańska, Pan Robert Fronckowiak, Pani Izabela Krajewska i Pan Andrzej Krajewski, Pani Urszula Kuzioła i Pani Kaja Kuzioła, Pan Daniel Łukasik, Pani Beata Wrona i Pan Andrzej Wrona, OWS Spółdzielnia Produkcyjno – Handlowa Elementów Zabezpieczających, reprezentowana przez: Zdzisława Zatorskiego - Prezesa Zarządu i Piotra Olszowskiego - Członka Zarządu, Pani Agnieszka Gruca, Alpha Development Sp. z o.o. S.K.A, Vasileios Fourlis, Joannis Kolitsis, Pani Maria Zarzycka i Pan Jerzy Zarzycki, Pani Katarzyna Sapalska-Pietrzyk i Pan Rafał Pietrzyk, Pani Ewelina Oleksy i Pan Bogusław Oleksy, Pani Agnieszka Jasieńków, Pani Jolanta Geppert i Pan Karol Geppert, Pani Joanna Lipnikar, Pan Tomasz Pałetko, Pani Małgorzata Gluth, Pani Halina Filipowicz, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Marcina Filipowicz.

Ponadto odwołanie od *decyzji Wojewody Małopolskiego* złożył właściciel lokalu mieszkalnego 122 przy ul. Przemysłowej 4 w Krakowie.

Pan Paweł Moździerz, Pan Jerzy Mielczarski, Pan Bartłomiej Stefański, Pan Daniel Sztorc, Pani Maria Kruczek, Pan Dariusz Maj, Pan Bogdan Dąsal, Pan Paweł Kamiński oraz Pani Anna Mokrzańska złożyli jednobrzmiące odwołania z dnia 10 października 2013 r.

Odwołania Pana Pawła Moździerz oraz Pana Bartłomieja Stefańskiego zostały nadane w polskiej palcówce pocztowej w dniu 11 października 2013 r.

Odwołanie Pana Jerzego Mielczarskiego zostało nadane w zagranicznej placówce pocztowej w dniu 11 października 2013 r.

Odwołanie Pani Marii Kruczek zostało nadane w polskiej palcówce pocztowej w dniu 14 października 2013 r.

Odwołanie Pana Bogdana Dąsal zostało nadane w polskiej palcówce pocztowej w dniu 15 października 2013 r.

Odwołanie Pana Dariusza Maj zostało nadane w polskiej palcówce pocztowej w dniu 16 października 2013 r.

Odwołania Pana Pawła Kamińskiego i Pani Anny Mokrzańskiej zostały nadane w polskiej palcówce pocztowej w dniu 17 października 2013 r.

Skarżący w odwołaniach podnieśli, że projekt inwestycji nie uwzględnia ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie drogi dojazdowej zlokalizowanej po południowo – zachodniej stronie obszaru objętego zabudową zespołu mieszkaniowo – usługowego „Garden Residence”, oraz z zakresie wytworzenia palcu miejskiego.

W ocenie skarżących parametry ulicy pomiędzy przystankiem kolejowym a ogrodzeniem zespołu mieszkaniowo – usługowego są nie do przyjęcia, gdyż krawężnik ulicy został zlokalizowany przy ogrodzeniu, a szerokość jezdni zaproponowano na 6 z rozszerzeniem do 7 m z określeniem klasy ulicy „L” i kat. ruchu KR3.

Ponadto, w ocenie skarżących, projektowane skrzyżowanie typu rondo przyczyni się do wzmożenia ruchu pomiędzy ul. Lipową a ul. Zabłocie, a sama propozycja jego zlokalizowania w sąsiedztwie terenu zielonego i placu zabaw jest nieuzasadniona.

Skarżący wniesli o likwidację ronda i skomunikowanie ul. Lipowej z projektowaną w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ulicą oznaczoną symbolem B.KDD w sposób zgodny z zapisami planu, odsunięcie projektowanej ulicy B.KDD od istniejącego ogrodzenia nieruchomości skarżących na odległość zgodną z przepisami, wprowadzenie „uspokojenia” ruchu na projektowanej ulicy B.KDD poprzez ograniczenie prędkości oraz zastosowanie rozwiązań ograniczających uciążliwość dla mieszkańców osiedla w szczególności ograniczając ruch wyłącznie dla pojazdów służb technicznych PKP oraz komunikacji zbiorowej.

W ocenie skarżących projektowana inwestycja przyczyni się do spadku wartości nieruchomości, a projektowana ulica B.KDD jako droga ogólnodostępna będzie wykorzystywana jako przejazd pomiędzy ul. Zabłocie i ul. Lipową.

Pani Maria Huma i Pan Andrzej Żwawa w odwołaniu z dnia 10 października 2013 r. (data nadania w polskiej placówce pocztowej – 11 października 2013 r.) poza zarzutami tożsamymi z opisanymi powyżej wskazali, że przebudowa przystanku PKP Kraków Zabłocie nie ma uzasadnienia ekonomicznego i przyczyni się do zniszczenia dzikiej zieleni rosnącej na nasypie kolejowym.

W ocenie skarżących sporny teren stanowi korytarz ekologiczny pomiędzy Wisłą a Stawem Płaszowskim oraz Bagrami, ostoję fauny i jej migracji. Ponadto realizacja inwestycji spowoduje uszczuplenie terenów zielonych jakim są ogrody działkowe przy ul. Traugutta.

Skarżący w odwołaniu zaproponowali m.in. dokonanie drobnych inwestycji polegających na wyrównaniu chodnika, doświetlenie przejścia podziemnego, wykonanie ekranów akustycznych.

Pan Daniel Sztorc w odwołaniu z dnia 14 października 2013 r. (nadany w polskiej placówce pocztowej w tym samym dniu) dodatkowo wskazał, że dopuszczenie dodatkowego ruchu pociągów skutkować będzie podwyższonym hałasem i częstotliwością jego występowania.

W związku z powyższym wniósł o unieważnienie *decyzji Wojewody Małopolskiego* lub o jej zmianę w sposób uwzględniający zamknięcie ulicy B.KDD z jednej strony dla ruchu, tak aby służyła ona jedynie jako dojazd do przystanku kolejowego i projektowanego parkingu, wprowadzenie ograniczenia prędkości do 30 km/h oraz ustawienia co najmniej 3 ograniczników prędkości, zamontowanie ekranów akustycznych na całej trasie torów.

Skarżący wniósł o wyznaczenie rozprawy administracyjnej z udziałem wszystkich stron w celu zaprojektowania rozwiązań technicznych inwestycji uwzględniających wszystkie postulaty skarżących.

Opisane powyżej odwołanie wniesiono w terminie ustawowym.

Mając na uwadze, że pod odwołaniem od *decyzji Wojewody Małopolskiego* wniesionym przez właściciela lokalu mieszkalnego 122 przy ul. Przemysłowej 4 w Krakowie został złożony nieczytelny podpis, a zgodnie z zapisem Księgi Wieczystej KR1P/00460914/7 przedmiotowy lokal stanowi współwłasność małżeńską Pani Dorot Wypiór i Pana Janusza Wypiór, działając na podstawie art. 64 § 2 *kpa*, organ odwoławczy pismem z dnia 20 grudnia 2013 r., znak: BOII-3eb-772-112-2249/13, wezwał Panią Dorotę Wypiór i Pana Janusza Wypiór do usunięcia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, braków formalnych odwołania, poprzez jego czytelne podpisanie.

Z uwagi na fakt, iż wskazane w wezwaniu braki nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie, organ odwoławczy pismem z dnia 21 stycznia 2014 r., znak: DOII/BOII-3eb-772-112-116/13/14, zawiadomił Panią Dorotę Wypiór i Pana Janusza Wypiór, że stosownie do treści art. 64 § 2 *kpa* odwołanie z dnia 10 października 2013 r. zostało pozostawione bez rozpoznania.

W związku ze złożonym przez Pana Marcina Filipowicza, w imieniu Pani Haliny Filipowicz, odwołaniem z dnia 11 października 2013 r. od *decyzji Wojewody Małopolskiego* oraz mając na uwadze, że w aktach przedmiotowej sprawy brak było oryginału pełnomocnictwa lub urzędowo poświadczonego odpisu stosownego pełnomocnictwa organ odwoławczy, działając na podstawie art. 64 § 2 *kpa*, wezwał Pana Marcina Filipowicza do usunięcia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego wezwania, braku formalnego odwołania, poprzez dostarczenie oryginału lub prawidłowo poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii pełnomocnictwa udzielonego mu przez Panią Halinę Filipowicz, uprawniającego do występowania w jej imieniu w przedmiotowej sprawie.

Z uwagi na fakt, iż wskazane w wezwaniu braki nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie, organ odwoławczy pismem z dnia 21 stycznia 2014 r., znak: DOII/BOII-3eb-772-112-115/13/14, zawiadomił Pana Marcina Filipowicz, że stosownie do treści art. 64 § 2 *kpa* odwołanie z dnia 10 października 2013 r. zostało pozostawione bez rozpoznania.

Ponadto Wojewoda Małopolski przy piśmie z dnia 20 grudnia 2013 r., znak: WI-VI.747.1.2.2013.MT, przesłał pismo Pana Wojciech Mosio-Mosiewskiego z dnia 8 grudnia 2013 r., w którym zawarto oświadczenie o wycofaniu odwołania w sprawie *decyzji Wojewody Małopolskiego*.

W związku z faktem, że w aktach przedmiotowej sprawy brak było odwołania skarżącego organ odwoławczy pismem z dnia 21 stycznia 2014 r., znak: DOII/BOII-3eb-772-112-118/13/14, wezwał Wojewodę Małopolskiego do usunięcia braków występujących w dokumentacji przekazanej przy piśmie z dnia 20 listopada 2013 r., znak: WI-VI.747.1.2.2013.MT, w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego wezwania, poprzez dostarczenie odwołania Pana Wojciecha Mosio-Mosiewskiego.

Mając na uwadze, że w piśmie z dnia 3 lutego 2014 r., znak: WI-VI.747.1.2.2013.MT, Wojewoda Małopolski wskazał, że dopełnił obowiązku określonego w art. 133 *kpa*, organ odwoławczy, działając na podstawie art. art. 64 § 2 *kpa*, pismem z dnia 28 lutego 2014 r., znak: DOII-III-eb/BOII-3eb-772-112-389/13/14, wezwał Pana Wojciecha Mosio – Mosiewskiego do usunięcia braków pisma z dnia 8 grudnia 2013 r., w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, poprzez jednoznaczne wskazanie jakiego odwołania przedmiotowe pismo dotyczy.

Z uwagi na fakt, iż wskazane w wezwaniu braki nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie, organ odwoławczy pismem z dnia 14 kwietnia 2014 r., znak: DOII-III-eb/BOII-3eb-772-112-709/13/14, zawiadomił Pana Wojciecha Mosio-Mosiewskiego, że stosownie do treści art. 64 § 2 *kpa* pismo z dnia 8 grudnia 2013 r. zostało pozostawione bez rozpoznania.

W związku z faktem, iż odwołania cofnęli Pan Robert Fronckowiak, Pani Izabela Krajewska i Pan Andrzej Krajewski, Pani Urszula Kuzioła i Pani Kaja Kuzioła, Pan Daniel Łukasik, Pani Beata Wrona i Pan Andrzej Wrona, OWS Spółdzielnia Produkcyjno – Handlowa Elementów Zabezpieczających, reprezentowana przez: Zdzisława Zatorskiego - Prezesa Zarządu i Piotra Olszowskiego - Członka Zarządu, Pani Agnieszka Gruca, Alpha Development Sp. z o.o. S.K.A, Vasileios Fourlis, Joannis Kolitsis, Pani Maria Zarzycka i Pan Jerzy Zarzycki, Pani Katarzyna Sapalska-Pietrzyk i Pan Rafał Pietrzyk, Pani Ewelina Oleksy i Pan Bogusław Oleksy, Pani Agnieszka Jasieńków, Pani Jolanta Geppert i Pan Karol Geppert, Pani Joanna Lipnikar, Pan Tomasz Pałetko, Pani Małgorzata Gluth, wycofali swoje odwołania od *decyzji Wojewody Małopolskiego*, organ odwoławczy odrębnym postanowieniem, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 *kpa*, umorzył postępowania odwoławcze w stosunku do powyższych skarżących.

Mając na uwadze, że Wojewoda Małopolski przy piśmie z dnia 4 grudnia 2013 r., znak: WI-VI.747.1.2.2013.MT, przesłał pismo Pani Krystyny Burczyk z dnia 21 listopada 2013 r., w którym zawarto oświadczenie o wycofaniu odwołania z dnia 26 sierpnia 2013 r. od *decyzji Wojewody Małopolskiego* oraz w związku z faktem, iż wskazane pismo zostało wniesione przez Panią Krystynę Burczyk na etapie postępowania przed organem pierwszej instancji, organ odwoławczy odrębnym postanowieniem, wydanym na podstawie art. 134 *kpa*, stwierdził niedopuszczalność wniesienia odwołania.

Organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy poinformować, że na mocy § 1 ust. 1 oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju oraz zniesienia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1390), z dniem 27 listopada 2013 r. utworzone zostało Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju w drodze przekształcenia dotychczasowego Ministerstwa Rozwoju Regionalnego oraz zniesione zostało Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

W myśl § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. z 2013 r., poz. 1391) organ ten kieruje działem administracji rządowej budownictwo, lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo.

Zgodnie zaś z art. 9q ust. 5 *ustawy*, organem odwoławczym od decyzji wojewody o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej jest minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

W związku z powyższym, organem właściwym do rozpatrzenia odwołań od zaskarżonej decyzji Wojewody Małopolskiego jest obecnie Minister Infrastruktury i Rozwoju, zwany dalej „Ministrem”.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 kpa. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów kpa, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Wobec powyższego Minister, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego, rozpatrzył ponownie wniosek inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, w tym zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania oraz kończącej je decyzji Wojewody Małopolskiego, jak również rozpatrzył zarzuty zawarte w odwołaniu.

Stosownie do treści art. 9o ust. 1 ustawy, z wnioskiem do Wojewody Małopolskiego o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji przedmiotowej inwestycji kolejowej wystąpił uprawniony do tego podmiot, tj. PKP Polskie Linie Kolejowe S. A., reprezentowana przez Pana Włodzimierza Żmudę, Dyrektora PKP Polskich Linii Kolejowych S.A. Centrum Realizacji Inwestycji Oddziału Południowego, oraz Pana Piotra Jendrzeczyka, Zastępcę Dyrektora PKP Polskich Linii Kolejowych S.A. Centrum Realizacji Inwestycji Oddziału Południowego.

Po dokonaniu analizy zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, organ odwoławczy uznał również, że wniosek inwestora z dnia 31 maja 2013 r., znak: IRO3K8-0815-POLIŚ7.1-55-30/13, uzupełniony pismami z dnia 8 lipca 2013 r., znak: IRO3K8-0815-POLIŚ7.1-55-40/13, oraz z dnia 17 lipca 2013 r., znak: IRO3K8-0815-POLIŚ7.1-55-50/13, a także skorygowany pismem z dnia 6 sierpnia 2013 r., znak: IRO3K8-0815-POLIŚ7.1-55-54/13, jest kompletny, gdyż zawiera wszystkie elementy, o których mowa w art. 9o ust. 3 ustawy. Do przedmiotowego wniosku załączone zostały bowiem: mapy w skali 1:500 z projektowaną linią rozgraniczającą teren inwestycji, przedstawiającą istniejące uzbrojenie terenu, proponowany przebieg linii kolejowej, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla planowanych obiektów budowlanych oraz mapy w skali 1:500 z projektami podziału nieruchomości. We wniosku określono także zmiany w dotychczasowym przeznaczeniu, zagospodarowaniu i uzbrojeniu terenu.

Zgodnie z art. 9o ust. 3 pkt 4 ustawy, do wniosku inwestor dołączył opinie oraz wystąpienia do organów wskazanych w tym przepisie. Podkreślić przy tym należy, że w myśl art. 9o ust. 4 ustawy niewydanie przez właściwy organ opinii w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku. I tak w aktach sprawy znajdują się:

- pismo Naczelnika Wydziału ds. Uzdrawisk z dnia 30 marca 2012 r., znak: MZ-OZU-523-27776-1/WS/12, świadczące o wystąpieniu przez inwestora do Ministra Zdrowia o wydanie opinii na podstawie art. 9o ust. 3 pkt 4a ustawy;
- wystąpienie inwestora o wydanie opinii do Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Krakowie z dnia 26 marca 2012 r., znak: GKRDES/063/TN/03/2012/69;
- pismo Zastępcy Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 19 kwietnia 2012 r., znak: ZU-460-2-18/12;
- pismo Zastępcy Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krakowie z dnia 29 marca 2012 r., znak: ZU-2120-69/12;
- pismo Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krakowie z dnia 22 lutego 2012 r., znak: OZKr.5183.26.2012.DW, oraz z dnia 20 listopada 2012 r., znak: OZKr.5183.1313.2012.AM.MTW.JJ;
- pismo Wojewody Małopolskiego z dnia 26 kwietnia 2012 r., znak: WI-IV.745.1.2.2012;

- postanowienie Marszałka Województwa Małopolskiego z dnia 3 kwietnia 2012 r., znak: PR.VIII.8062.5.2012.AS;
- wystąpienie *inwestora* o wydanie opinii do Zarządu Województwa Małopolskiego – pismo z dnia 19 czerwca 2012 r., znak: GKRDES/063/TN/06/2012/35;
- pismo Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 27 kwietnia 2012 r., znak: GK-02.7242.6.2012.

Co do pozostałych opinii, wskazanych w art. 90 ust. 3 pkt 4 *ustawy*, należy zauważyć, iż inwestor nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja zlokalizowana jest bowiem poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani co powoduje, że inwestycja nie wymaga uzyskania opinii dyrektora właściwego urzędu morskiego.

Mając na uwadze postanowienia art. 72 ust. 1 pkt 11 *ustawy* z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku*”, *inwestor* dołączył także do wniosku ostateczną decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 15 stycznia 2009 r., znak: OO.BM.6665-1-6-08, ustalającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa łącznicy kolejowej P.O. Kraków Zabłocie – P.O. Kraków Krzemionki oraz przystanku osobowego Kraków Grzegorzówki wyposażonego w parking samochodowy”, zmienioną decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 24 sierpnia 2012 r., znak: OO.4201.2.2012.AG.

Następnie, organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Małopolskiego postępowanie w sprawie o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie *Ministra* organ I instancji prawidłowo zawiadomił strony o wszczęciu postępowania, podał podstawę prawną jego prowadzenia, jak również pouczył o prawie do składania wniosków i uwag, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Zgodnie z art. 90 ust. 6 *ustawy*, Wojewoda Małopolski doręczył zawiadomienie z dnia 24 lipca 2013 r., znak: WI-VI.747.1.2.2013.MT, o wszczęciu postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie wnioskodawcy i właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości, objętych wnioskiem o wydanie przedmiotowej decyzji, na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim i urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg linii kolejowej, na stronach internetowych tej gminy oraz urzędzie wojewódzkiego, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wszczęciu przedmiotowego postępowania:

- w Małopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie w dniach od 25 do 30 lipca 2013 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w dniach od 25 do 30 lipca 2013 r.,
- w Urzędzie Miasta Krakowa w dniach od 29 lipca do 2 sierpnia 2013 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w dniach od 25 do 29 lipca 2013 r.,
- w prasie lokalnej, tj. „Polska Gazeta Krakowska” z dnia 30 lipca 2013 r.

W przedmiotowych obwieszczeniach organ I instancji wskazał nieruchomości lub ich części objęte wnioskiem, jak również poinformował o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz składać ewentualne uwagi i zastrzeżenia.

W aktach sprawy znajdują się także zwrotne potwierdzenia odbioru zawiadomień o wszczęciu postępowania przez dotychczasowych właścicieli nieruchomości oraz użytkowników wieczystych.

W toku postępowania przed organem I instancji zastrzeżenia i wnioski wniosły strony postępowania, m.in. Pan Bartłomiej Stefański, Pan Dariusz Maj oraz Pan Daniel Sztorc, a organ I instancji przesłał je *inwestorowi* w celu zajęcia stanowiska.

Inwestor ustosunkował się do zarzutów wniesionych przez ww. strony postępowania w piśmie z dnia 4 września 2013 r., znak: IRO3K8-0815-POLiŚ7.1-55-62/13.

Stanowisko *inwestora* Wojewoda Małopolski przedstawił w piśmie z dnia 1 października 2013 r., znak: WI-VI.747.1.2.2013.MT.

Po przeprowadzeniu postępowania, działając w oparciu o art. 9o, art. 9q ust. 1, 5 i 6, art. 9s, art. 9w *ustawy* oraz art. 104, art. 107 i art. 21 § 1 pkt 1 *kpa*, Wojewoda Małopolski wydał w dniu 3 października 2013 r. decyzję o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej dla przedmiotowej inwestycji. Wojewoda Małopolski nadał jednocześnie powyższej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Organ I instancji, wypełniając obowiązek określony w art. 9q ust. 2 *ustawy*, doręczył decyzję wnioskodawcy oraz wysłał zawiadomienia o jej wydaniu właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji, na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony o wydaniu powyższej decyzji poinformowane zostały w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim i w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg linii kolejowej, na stronach internetowych tej gminy oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Małopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie w dniach od 10 do 14 października 2013 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w dniach od 16 do 21 października 2013 r.,
- w Urzędzie Miasta Krakowa w dniach od 9 do 13 października 2013 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w dniach od 9 do 14 października 2013 r.,
- w prasie lokalnej, tj. „Polska Gazeta Krakowska” z dnia 12 października 2013 r.

W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 9q ust. 3 *ustawy*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Analizując *decyzję Wojewody Małopolskiego* organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 9q ust. 1 *ustawy*, 9q ust. 1 *ustawy*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Powyższa decyzja określiła: linie rozgraniczające teren inwestycji, przedstawione na mapach w skali 1:500, stanowiących załącznik Nr 1 do zaskarżonej decyzji, warunki techniczne realizacji inwestycji, warunki wynikające z prawnie chronionych potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, które ma spełnić *inwestor* na następnych etapach przygotowania inwestycji. *Decyzja Wojewody Małopolskiego* zawiera również zatwierdzenie podziałów nieruchomości, przedstawione na mapach z projektami podziałów w skali 1:500, które stanowią załącznik Nr 2.

Niemniej dokonując oceny zgodności z prawem *decyzji Wojewody Małopolskiego* organ odwoławczy stwierdził, że zawiera ona błędy.

Wojewoda Małopolski, stosownie zgodnie z art. 9s ust. 3 *ustawy*, zawarł w decyzji określenie, iż nieruchomości wydzielone liniami rozgraniczającymi teren inwestycji stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanie się ostateczna. Niemniej powyższy zapis nie uwzględnia faktu, że w liniach rozgraniczających teren przedmiotowej inwestycji znajdują się nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa nie będące w użytkowaniu wieczystym PLK S.A..

Stosownie do treści art. 9s ust. 3b *ustawy*, PLK S.A. nabywają z mocy prawa, z dniem, w którym niniejsza decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanie się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego nieruchomości wydzielonych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że w decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej brak jest możliwości orzeczenia o przejściu na rzecz Skarbu Państwa w stosunku do nieruchomości znajdujących się w jego zasobie. Natomiast na mocy ww. art. 9s ust. 3b PLK S.A. nabywa prawo użytkowania wieczystego przedmiotowych nieruchomości.

W związku z powyższym *Minister*, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie I niniejszej decyzji uchylił w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 41, zapis dotyczący przejścia nieruchomości wydzielonych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, z mocy prawa, na rzecz Skarbu Państwa orzekając w tym zakresie o ustaleniu, w miejscu uchylenia, zapisu wskazującego nieruchomości, które staną się, z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanie się ostateczna, własnością Skarbu Państwa oraz nieruchomości co do których PLK S.A. nabędzie z mocy prawa, z dniem, w którym niniejsza decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanie się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego.

Organ odwoławczy dokonując powyższego rozstrzygnięcia uznał, że nie narusza ono zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem decyzji *Wojewody Małopolskiego* było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren i zatwierdzenie podziału nieruchomości, a te pozostają zgodnie z wnioskiem *inwestora* oraz z decyzją organu pierwszej instancji.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, organ drugiej instancji stwierdził, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił *inwestor* w załączonej do wniosku dokumentacji. Wynika z niej, że dokonana zostanie budowa łącznicy kolejowej Kraków Zabłocie – Kraków Krzemionki oraz przebudowa torów na linii kolejowej nr 94 Kraków Płaszów – Oświęcim w ramach przedsięwzięcia: Budowa łącznicy kolejowej P.O. Kraków Zabłocie – P.O. Kraków Krzemionki oraz przystanku osobowego Kraków Grzegorzki wyposażonego w parking samochodowy obejmującą swym zakresem układ torowy i odwodnienie, obiekty inżynieryjne, obiekty drogowe, urządzenia sterowania ruchem, sieci trakcyjne, sieci elektroenergetyczne, telekomunikacyjne, wodociągowe, gazowe, sanitarne i odwodnienia terenu, perony, małą architekturę, obiekty kubaturowe, ekrany akustyczne, nasadzenia zieleni.

Minister przychylił się również do stanowiska organu I instancji, który uwzględnił wniosek *inwestora* i nadał zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności ze względu na fakt, że budowa łącznicy kolejowej stanowi pierwszy etap budowy systemu Szybkiej Kolei Aglomeracyjnej, zgodnie ze strategią rozwoju Krakowa przyjętą uchwałą nr LXXV/742/05 Rady Miejskiej Krakowa z dnia 13 kwietnia 2005 r.

Mając na uwadze zawarte w odwołaniu Pani Marii Huma i Pana Andrzeja Żwawy, Pana Pawła Możdziej, Pana Jerzego Mielczarskiego, Pana Bartłomieja Stefańskiego, Pana Daniela Sztorc, Pani Marii Kruczek, Pana Dariusza Maj, Pana Bogdana Dąsał, Pana Pawła Kamińskiego, Pani Anny Mokrzeńskiej, zarzuty związane z lokalizacją inwestycji w zakresie dotyczącym nieruchomości skarżących wskazać należy, że zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i *Minister* działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwymi do wydania decyzji w przedmiocie ustalenia lokalizacji linii kolejowej, nie są uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Ponadto, zgodnie z art. 9o ust. 3 pkt 1 i 3 *ustawy*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej decyduje o jej przebiegu oraz o wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg linii kolejowej oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno wojewoda, jak i organ odwoławczy, mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *ustawy*.

Organ orzekający w przedmiocie lokalizacji linii kolejowej nie może modyfikować wniosku PLK S.A., ani też korygować przebiegu linii (...) Aby odmówić ustalenia lokalizacji linii kolejowej w sposób wnioskowany przez inwestora, organ musi zatem wykazać jej niezgodność z przepisami prawa. Ocenia więc legalność lokalizacji inwestycji w danym miejscu i nie ma kompetencji do oceny jej celowości, czy też słuszności ewentualnej realizacji inwestycji celu publicznego w inny sposób (...). W toku postępowania w sprawie ustalenia lokalizacji linii kolejowej organ administracji nie ma prawa modyfikować przebiegu inwestycji wyznaczonego przez inwestora. Nie może też odmówić wydania decyzji pozytywnej, o ile planowana lokalizacja pozostaje w zgodzie z przepisami powszechnie

obowiązującego prawa (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 maja 2012 r., sygn. akt IV SA/Wa 1899/11).

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające linii kolejowej odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 136 *kpa*, pismem z dnia 20 grudnia 2013 r., znak: BOII-3eb-772-112-2251/13, *Minister* wezwał inwestora do wypowiedzenia się w sprawie zarzutów związanych z lokalizacją przedmiotowej inwestycji w zakresie dotyczącym nieruchomości skarżących, w tym przede wszystkim do wypowiedzenia się w sprawie możliwości rezygnacji z zajęcia pod projektowaną inwestycję nieruchomości należącej do skarżących, a w przypadku braku takiej możliwości, do szczegółowego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych przez skarżącego żądań.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie *inwestor*, w piśmie z dnia 7 stycznia 2014 r., znak: IRO3K8-0815-PoliŚ7.1-55-2/14, wyjaśnił, że przyjęte parametry techniczne i funkcjonalne drogi dojazdowej do przystanku osobowego Karków Zabłocie oraz bezpośrednie przyleganie do terenu kolejowego działki nr ew. 265 obręb Kraków Podgórze nr 14 nie pozwalają na zmianę lokalizacji spornej drogi w sposób umożliwiający rezygnację z wywłaszczenia części nieruchomości skarżących.

Co więcej *inwestor* wskazał, że projekt budowy spornej drogi spełnia wymogi dotyczące prawidłowej obsługi komunikacyjnej, uwzględnia warunki wydane przez Wydział Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta Krakowa oraz Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie.

W ocenie *inwestora* przyjęte skrzyżowanie typu rondo zapewnia warunki bezpiecznego i sprawnego ruchu, a także przyczynia się do zachowania walorów estetycznych i funkcjonalnych wynikających z kształtowania zagospodarowania przestrzeni w przedmiotowym rejonie.

Inwestor podniósł, że projektowane rondo umożliwi w przyszłości skomunikowanie drogi oznaczonej w planie zagospodarowania przestrzennego symbolem A.KDD w sposób minimalnie ingerujący w istniejącą zabudowę. Natomiast przyjęcie rozwiązań zgodnych z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego wymagałoby znacznie większej ingerencji w istniejący układ komunikacyjny, konieczność wyburzenia budynków oraz większe zajęcie nieruchomości prywatnych, w tym nieruchomości skarżących. Co więcej, powyższe przyczyniłoby się do zmniejszenia odległości drogi od budynków mieszkalnych.

Ponadto *inwestor* wskazał, że droga dojazdowa do przystanku osobowego Kraków Zabłocie stanowi drogę wewnętrzną PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., a przyjęte rozwiązania techniczne spełniają wymogi stawiane drogom wewnętrznym.

Odnosząc się do zaproponowanych przez skarżących rozwiązań dotyczących „uspokojenia” ruchu *inwestor* wskazał, że odpowiednie rozwiązania techniczne w tym zakresie zostały uwzględnione w dokumentacji projektowej. Natomiast w celu ochrony przed hałasem przewidziano wykonanie ekranów akustycznych na całej długości przystanku osobowego oraz od przystanku w kierunku ul. Dekerta na długości ok. 280 m. Ponadto na całej długości przystanku osobowego przewidziano zastosowanie pod powierzchnią torów mat wibroizolacyjnych.

Powyższe stanowisko *inwestora*, działając na podstawie art. 9 i 10 *kpa*, *Minister* przesłał skarżącemu przy piśmie z dnia 21 stycznia 2014 r., znak: DOII/BOII-3eb-772-112-117/13/14, zawiadamiając o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie.

Z prawa wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie skorzystał Pan Andrzej Żwawa oraz Pan Daniel Sztorc.

Pan Andrzej Żwawa w piśmie z dnia 5 lutego 2014 r. nie zgadza się ze stanowiskiem *inwestora* wskazując, że proponowane rozwiązania są jedynie rozważane. Ponadto pismo skarżącego stanowi polemikę pomiędzy rozwiązaniami proponowanymi przez *inwestora* a wyobrażeniami skarżącego jak sporny odcinek drogi winien być rozwiązany.

Pan Daniel Sztorc w piśmie z dnia 9 lutego 2014 r. również wskazał, że proponowane przez *inwestora* rozwiązania są jedynie rozważane. Ponadto *inwestor* nie uwzględnił konieczności wykonania ekranów akustycznych do wiaduktu kolejowego nad ul. Zabłocie, które w ocenie skarżącego są konieczne ze względu na hałas powodowany przez przejazd pociągów tym odcinkiem.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, w tym zarzutów podniesionych przez skarżących w odwołaniach oraz stanowiska *inwestora* przedstawionego w piśmie z dnia 7 stycznia 2014 r., *Minister* zgodził się ze stanowiskiem *inwestora* i uznał za słuszne argumenty przez niego przedstawione. Świadczą one o tym, że wnioskowane przedsięwzięcie nie narusza prawa oraz, że konieczne jest zajęcie części działki, stanowiącej własność skarżących, w celu realizacji inwestycji.

Mając na uwadze zawarty w odwołaniach skarżących zarzut nie uwzględnienia ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie drogi dojazdowej zlokalizowanej po południowo – zachodniej stronie obszaru objętego zabudową zespołu mieszkaniowo – usługowego „Garden Residence”, oraz w zakresie wytworzenia placu miejskiego wskazać należy, że zgodnie z art. 9ad ust. 2 *ustawy*, w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej *ustawą* w dnia 30 sierpnia 2013 r. o zmianie *ustawy* o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2013 r., poz. 1152), zwanej dalej „*ustawą nowelizującą*”, w sprawach dotyczących lokalizacji linii kolejowych przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym nie stosuje się, z zastrzeżeniem art. 9o ust. 3 pkt 4 lit. g.

Zauważyć należy, że powyższy przepis został uchylony na mocy przepisów *ustawy nowelizującej*, niemniej wskazać należy, iż zgodnie z art. 9 ust. 1 *ustawy nowelizującej*, do postępowań w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, o której mowa w rozdziale 2b *ustawy*, o której mowa w art. 1 – wszczętych i niezakończonych decyzja ostateczną do dnia wejścia w życie *ustawy nowelizującej*, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Mając na uwadze, że postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte w dniu 31 maja 2013 r. i nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie przepisów *ustawy nowelizującej* decyzją ostateczną, zastosowanie znajdują przepisy obowiązujące przed nowelizacją, zgodnie z którymi w sprawach dotyczących lokalizacji linii kolejowych przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym nie stosuje się.

Decyzja Wojewody Małopolskiego została wydana na podstawie przepisów *ustawy*, na gruncie której organ orzekający w sprawie ustalenia lokalizacji linii kolejowej nie jest związany zasadami wynikającymi z *ustawy* z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2012 r., poz. 647 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*”, tj. procedurą planistyczną oraz postanowieniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w tym także ustaleniami wynikającymi z decyzji o warunkach zabudowy. Wyłączenie stosowania *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynika wprost z art. 9ad ust. 2 *ustawy*, w brzmieniu obowiązującym sprzed nowelizacji. Oznacza to tym samym niedopuszczalność dokonywania przez organy administracji publicznej oceny wniosku inwestora o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej przez pryzmat jego obowiązków wynikających z *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Odnosząc się do zarzutu przyjęcia niezgodnych z przepisami parametrów technicznych dla ulicy zlokalizowanej pomiędzy przystankiem kolejowym a ogrodzeniem zespołu mieszkaniowo – usługowego, gdyż krawężnik ulicy został zlokalizowany przy ogrodzeniu, a szerokość jezdni zaproponowano na 6m z rozszerzeniem do 7m oraz określeniem klasy ulicy „L” i kat. ruchu KR3, wyjaśnić należy, co następuje.

Teren oznaczony w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego obszaru „Zabłocie” uchwalonym Uchwałą Nr CXIII/1156/06 Rady Miasta Krakowa z dnia 28 czerwca 2006 r., zwanym dalej „*mpzp*”, symbolem B.KDD stanowiącym zgodnie § 91 ust. 1 pkt 4 *mpzp* publiczną drogę dojazdową, został objęty liniami rozgraniczającymi teren projektowanej inwestycji kolejowej.

Zgodnie z art. 9s ust. 3 *ustawy*, nieruchomości wydzielone liniami rozgraniczającymi teren inwestycji stają się z mocy prawa własności Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanie się ostateczna. Natomiast zgodnie art. 9s ust. 3b *ustawy*, PLK S.A. nabywają z mocy prawa, z dniem, w którym niniejsza decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanie się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego nieruchomości wydzielonych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że sporny teren z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanie się ostateczna stanowić będzie teren obszaru kolejowego, który zdefiniowany został w art. 4 pkt 8 *ustawy*, jako powierzchnia gruntu określona działkami ewidencyjnymi, na której znajduje się droga kolejowa, budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do zarządzania, eksploatacji i utrzymania linii kolejowej oraz przewozu osób i rzeczy.

Zauważyć należy, że zgodnie z art. 1 *ustawy* z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 260), zwanej dalej „*ustawą o drogach publicznych*”, drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie *ustawy o drogach publicznych* do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Natomiast, zasady zaliczenia drogi jako drogi odpowiedniej kategorii zostały określone art. 7 *ustawy o drogach publicznych*, zgodnie z którym zaliczenie do kategorii dróg gminnych następuje w drodze uchwały rady gminy po zasięgnięciu opinii właściwego zarządu powiatu.

Mając powyższe na uwadze brak jest podstaw do twierdzenia, że droga wewnętrzna, która znajdować się będzie na terenie obszaru kolejowego i stanowić będzie dojazd do przystanku osobowego Kraków Zabłocie, będzie drogą dojazdową kategorii gminnej i klasie „L” - drogi lokalnej, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430 z późn. zm.).

Niemniej *Minister* przeanalizował załącznik Nr 1 do zaskarżonej decyzji i stwierdził, że w związku z koniecznością skomunikowania drogi stanowiącej dojazd do przystanku osobowego Kraków Zabłocie z ul. Przemysławą i ul. Lipową koniecznym było zajęcie działki o nr 265/1 o powierzchni 0,0526 ha, powstałej w wyniku podziału działki o nr ew. 265 obręb Kraków Podgórze nr 14. Mając na uwadze, że pozostająca w dotychczasowym użytkowaniu działka o nr 265/2 posiada powierzchnię 2,4231 ha stwierdzić należy, iż zajęcie terenu jest minimalne i niekrywdzące dla skarżących.

Mając na uwadze żądanie skarżących dotyczące wprowadzenie „uspokojenia” ruchu na projektowanej ulicy poprzez ograniczenie prędkości oraz zastosowanie rozwiązań ograniczających uciążliwość dla mieszkańców osiedla w szczególności ograniczając ruch wyłącznie dla pojazdów służb technicznych PKP oraz komunikacji zbiorowej stwierdzić należy, że szczegółowe rozwiązania dotyczące kwestii technicznych powinny być wskazane w projekcie budowlanym dla przedmiotowej inwestycji, który w świetle przepisów *ustawy* nie podlega ocenie w postępowaniu o ustalenie lokalizacji linii kolejowej.

Natomiast biorąc pod uwagę zarzuty zawarte w piśmie Pana Andrzeja Żwawy z dnia 5 lutego 2014 r. oraz Pana Daniela Sztorc z dnia 9 lutego 2014 r. dotyczące zastosowania ochrony akustycznej wyjaśnić należy, że *inwestor* do wniosku dołączył ostateczną decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 15 stycznia 2009 r., znak: OO.BM.6665-1-6-08, zmienioną decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 24 sierpnia 2012 r., znak: OO.4201.2.2012.AG, w której organ określił m.in. wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym, a dotyczące uwzględnienia budowy ekranów akustycznych o wysokości, co najmniej 2,5 m. Niemniej spełnienie powyższych wymagań będzie podlegać ocenie na etapie zatwierdzenia projektu budowlanego.

W ocenie *Ministra* projektowana inwestycja została zlokalizowana prawidłowo, a subiektywne przeświadczenie skarżących dotyczące wykorzystywania wewnętrznej drogi dojazdowej jako przejazdu pomiędzy ul. Zabłocie i ul. Lipową pozostaje bez wpływu na ocenę prawną przyjętych rozwiązań.

Po przeanalizowaniu całokształtu materiału dowodowego *Minister* stwierdza, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ pierwszej instancji, jak i zaskarżona decyzja *Wojewody Małopolskiego*, poza częścią uchyloną niniejszą decyzją, nie naruszają prawa, a zarzuty skarżących nie zasługują na uwzględnienie.

W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję przysługuje, na podstawie art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.), skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Rozwoju, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Jakub Lepalczyk
Dyrektor Departamentu Orzecznictwa II

Otrzymują:

1. Wojewoda Małopolski;
2. Zarząd PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.
reprezentowany przez:
Pana Włodzimierza Żmudę - Dyrektora PKP Polskich Linii Kolejowych S.A.
Centrum Realizacji Inwestycji Oddziału Południowego
i Pana Piotra Jendrzejczyka - Zastępcę Dyrektora PKP Polskich Linii Kolejowych S.A.
Centrum Realizacji Inwestycji Oddziału Południowego
(3 egz. decyzji, w celu ujawnienia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych);
3. Maria Huma;
4. Andrzej Żwawa;
5. Paweł Moździerz;
6. Jerzy Mielczarski;
7. Bartłomiej Stefański;
8. Daniel Sztorc;
9. Maria Kruczek;
10. Daniel Łukasik;
11. Dariusz Maj;
12. Bogdan Dąsał;
13. Paweł Kamiński;
14. Anna Mokrzańska
15. A/a.

Do wiadomości:

1. Prezydent Miasta Krakowa
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej;
2. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze
VIII Wydział Ksiąg Wieczystych;
3. Urząd Miasta Krakowa;
4. PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

